



20 NOV. 2015

## **MOCIÓ QUE PRESENTA LA CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR (CUP) DE TARRAGONA EN RELACIÓ ALA PROPOSTA D'AGERMANAMENT DE TARRAGONA AMB KOBANE**

### **EXPOSICIÓ DE MOTIUS:**

Aquests darrers mesos, estem assistint al drama de milers de persones que fugen de la guerra i intenten arribar a Europa. Mentre el mar Mediterrani es converteix en una fossa comuna, la població europea contempla, impotent, el drama humanitari a les seves portes i els governs europeus es mostren incapaçs de fer-hi front aplicant una política contradictòria i, sovint, inhumana que pretén tancar les portes d'entrada a la Unió a les persones refugiades mentre retrolimenta un conflicte geopolític. Una part d'aquestes persones refugiades provenen de Rojava (el cantó sirianès del Kurdistan).

El Kurdistan és el tros de món que els seus habitants anomenen "la terra dels kurds", la nació sense estat més gran del món. El Kurdistan està esquarterat entre l'Iran, l'Iraq, Turquia, Síria i, en menor mesura, Armènia, Geòrgia i l'Azerbaidjan. La seva població és aproximadament de 40 milions de persones, més de la meitat sota administració turca.

Les poblacions kurdes han mantingut una resistència constant a les polítiques assimilacionistes dels estats que les han sotmès. Això ha suposat revoltes, organització popular i la conservació de les seves tradicions, la seva llengua i la seva cultura.

A Turquia, han estat negats com a poble: la seva bandera ha estat prohibida i, fins i tot, el seu nom ha estat substituït per l'eufemisme "turcs de les muntanyes", fins al punt de prohibir-los anomenar el seu país amb el nom que ells utilitzen per anomenar-lo. Des de 2009, hi ha un reconeixement molt limitat en aspectes formals tot i que els partits nacionals kurds han estat prohibits diverses vegades, però arriben a guanyar les eleccions clarament als seus territoris.

A l'Iraq, els kurds ja es van revoltar durant la primera Guerra del Golf (1991) contra el règim de Saddam Hussein. Des de llavors, mantenen una zona autònoma amb govern propi sota protecció internacional. La caiguda del règim (2003) va suposar la fi d'un malson que va incloure la matança amb gas de més de 5.000 civils el 1988 a Halabja.

A l'Iran, els kurds són negats absolutament i executats pel govern teocràtic, que persegueix qualsevol de les seves reivindicacions. Diverses vegades els kurds de l'actual Iran han establert estats propis de durada considerable.

A Síria, s'ha practicat una substitució ètnica que ha afavorit un canvi demogràfic a favor dels àrabs a les zones kurdes on hi ha recursos naturals com el petroli. La repressió del govern siria va empresonar els activistes kurds. En el context de la guerra civil siriana, des de 2012, els kurds-sirians han endegat un procés revolucionari per recuperar la seva llibertat, en el qual destaca el paper rellevant de la dona i l'organització de processos participatius de democràcia directa.

Durant els tres anys de guerra civil, el Kurdistan siria ha patit, entre d'altres, l'atac de les milícies d'Estat Islàmic, que ha deixat pobles i ciutats totalment devastades i amb milers de persones desplaçades.

Kobane, capital d'un dels cantons de Rojava, s'ha convertit en el símbol de la resistència kurda i de la construcció d'un model social i polític alliberador, democràtic i integrador a l'Orient Mitjà. Kobane és una ciutat on conviuen cultures diverses que hi són acceptades i respectades, entre elles la kurda.

És per tot això que, des de la CUP de Tarragona proposem l'agermanament amb el municipi de Kobane i mostrar així al món que a l'Orient Mitjà no només avança el terror de l'Estat Islàmic sinó també la democràcia confederal dels kurds de Rojava i de Kobane.

Per tot això, el Ple de l'Ajuntament de Tarragona acorda:

**PRIMER.** Iniciar els contactes i els tràmits necessaris per a l'agermanament de Tarragona amb el municipi de Kobane.

**Grup Municipal de la CUP de Tarragona, Països Catalans**

**18 de desembre de 2015**

